

чистванието на пътя прѣзъ Сѣченъ Камъкъ би могли да се направятъ по напрѣдъ.

4) Недостаточното познанство съ пътя и опасението да се неподвъргне колоната на отдѣлно разбивание, поведоха къмъ сравнително късното почвание на движението, и късното излизание въ долината на Тунджа. Ако авангарда на дѣсната колона трѣгнеше сутрента на 24-то число, едновременно съ лѣвата колона, то генералъ Скобелевъ щеше да бѣде въ състояние да нанесе своя рѣшителенъ ударъ на 27-мо число, и тогава, вѣроятно, общитѣ загуби и риска за отдѣлно разбивание на Трѣвненската колона щѣха да бѣдатъ по малки. Освѣнъ това мѣрките за расчистванието и поправлението на пътя въ дѣсната колона се прѣдставляватъ по слаби отъ, колкото въ лѣвата. Тѣзи трудна и гигантска работа тукъ биде поръчела на войницитѣ отъ 3-ия Казански баталионъ и една саперна рота; тогазъ когато въ Трѣвненската колона работиха 2000 души селяни, които, невѣоржени съ нищо друго освѣнъ една дървена лопата, естествено, работяха много по успѣшно отъ колкото натоваренитѣ съ пушки и пѣленъ ранецъ войници. Намъ ни е непонятно, защо генералъ Скобелевъ не се възползува отъ услугитѣ на мѣстното население и многочисленнитѣ български бѣжанци, които щѣха да работятъ не само безплатно и безропотно, но и съ самоотвержение.

5) Въ разспрѣдлението войскитѣ по разнитѣ колони, особено по оная на авангарда, се допуска една раскъсаностъ, която въ всѣки случай не бѣше въ интереса на съхранението на реда. Може би съ това размѣсване генералъ Скобелевъ се е ръководилъ отъ чисто морални мотиви, като е искалъ да възбуди съревнование между различнитѣ части въ прѣдстоящата трудна работа, но чини ни се, че таквизъ войски като 16-та дивизия, 3-тата стрѣлкова бригада и българскитѣ дружини не се нуждаха отъ искусственни възбуждающи сръдства. Тѣ щѣха да си изпълнятъ дълга свято на